

София Бенуа, Анна Покровская

ДАЯНА СПЕНСЪР

КРАЛИЦАТА НА ЧОВЕШКИТЕ СЪРЦА

„Не четете само историята, четете биографии, защото те са това, което е животът, но без теорията“.

Бенджамин Дизраели,
писател

Издателство
ПАРИТЕТ

Даяна Спенсър
Кралицата на човешките сърца

Автори София Бенуа; Анна Покровская
Превод Горанка Цветкова

Издателство „Паритет“, София
224 стр.

Тридесет години след трагичната смърт на лейди Ди или по-точно – принцеса Даяна, ликът ѝ все още владее кориците на лъскавите списания. В нейна чест се пишат песни, рисуват се картини, издигат се паметници, снимат се филми и се издават книги. За много поколения жени тя остава идол и модел на подражание. Но какво се крие зад красивата фасада? Гениален ум, добро сърце или нещо друго? Книгата разкрива част от загадъчните факти в живота на една от най-красивите жени на своето време и разказва за „скелетите“ в гардероба на монархическата династия Уиндзор.

За поръчки на книги от сайта
www.paritetbf.com – 20% отстъпка.

Всички права са защитени. Никаква част от тази книга не може да бъде възпроизведена, в каквато и да е форма, без писменото разрешение на притежателя на авторските права.

ISBN 978-619-153-590-3

Съдържание

Предговор	5
Пепеляшката със синя кръв	13
Родословието на Даяна	24
Мащехата	38
Даяна се запознава с принц Чарлз	45
Принц Чарлз и Камила Паркър	51
Извън кралския дворец	65
Годежът	72
Дългоочакваната сватба	79
„Медените“ месеци на принцесата	94
„Уелското мъниче“ Уилям и рижавият Хари ...	104
Любовният триъгълник	116
Джеймс Хюит и отмъщението на измамената принцеса	136
Борбата на Даяна срещу СПИН	148
Бракоразводният процес на века	155
„Аз не съм политик, аз съм хуманист“	165
Последната любов на Даяна – Доди ал Файед и катастрофата в тунела Алма	184
„Сбогом, английска роза!“	197
„Щастлив съм, че не нямам нужда да се крием“	208
Основни дати в живота на лейди Даяна	219

„Прави само това, което ти казва сърцето!“

Лейди Даяна Спенсър

Предговор

Даяна Спенсър е родена на 1 юли 1961 г. Омъжва се за принц Чарлз 20 години по-късно – на 29 юли 1981г. Тези първи 20 години от живота ѝ, всъщност най-щастливите и безметежните, съвпадат с една изключително интересна епоха – епохата на суинга, The Beatles, сексуалната революция и първите космически полети. Дали бъдещата принцеса е можела да избегне влиянието на времето и след като се омъжи, да се превърне в бледа сянка на английския принц? Не, Даяна влиза в историята, като категорично вписва името си в поредица забележителни събития и имена в периода 1960–1970 година.

Нека си припомним какво забележително се случва в това десетилетие. През шестдесетте сънародниците на принцесата взривяват света на музиката: появяват се групите The Beatles, Pink Floyd, Deep Purple, Led Zeppelin. В САЩ – The Doors, Боб Дилън, Елвис Пресли, Франк Синатра, Елла Фицджералд. Рок-групите издават първите си албуми, които след години ще се превърнат в класика. Освен от рока светът е завладян от движението на хипитата – през 1969 година се провежда фестивалът в Уудсток, символ на хипи движението, рока и свободния секс.

През същите години излизат филми, чиито заглавия завинаги ще останат в историята на киното: „Закуска в Тифани“, „Моята прекрасна лейди“, първите серии на „Джеймс Бонд“, „Фантомас“, „Спайдърмен“. Това е времето на режисьорите Уди Алън, Алфред Хичкок, Федерико Фелини, Микеланджело Антониони, на актьорите Луи дьо Фюнес, Жан Маре, Бриджит Бардо, Жан-Пол Белмондо, София Лорен, Марчело Масторояни, Одри Хепбърн, Марлон Брандо, Мерилин Монро, Елизабет Тейлър. През 1956 година американската актриса Грейс Кели се омъжва за принца на Монако и става своеобразен пример за пътя на пепеляшките към короната. Не може да не споменем и още един символ от епохата на шестдесетте и седемдесетте – Жаклин Кенеди. Тя е първа дама в САЩ само две години – от 1961 до 1963 г. В розовия си костюм на Шанел (още един символ) Жаклин става свидетел на убийството на мъжа си. След това, в края на 60-те години, предложение за брак ѝ прави прочутият гръцки милионер Аристотелис Онасис. Забележителен е фактът, че тези две жени – Грейс Кели и Жаклин Кенеди, излизат от сянката на съпрузите си и участват активно в политическия, културния и обществен живот.

А какво става в света на литературата? Да, като продължим с темата за жените, трябва да отбележим и излизането на нашумялата книга на френската писателка Еманюел Арсан. Първото издание на „Емануела“ е от 1959 година. През 1974 година по него е заснет едноименният филм. Оттогава Еманюел Арсон се смята за родоначалник на сексуалната революция, която като вихър преминава през Европа и Америка и помита традиционните семейни ценности. Възгледите на обикновените хора са активно разклатени и от няколко други книги: „Да убиеш присмехулник“, „Полет над кукувиче гнездо“, „Сто години самота“. През 60-те авторът на излезлия през 1951 година роман „Спасителят в ръжта“ (за няколко години забранен в много страни, включително и в родината на писателя – САЩ) Джеръм Дейвид Селинджър продължава да се движи срещу течението. Неговите идеи са сплав от мистика, нихилизъм и дзен будизъм.

Животът в други сфери също търпи шеметен подем: През 60-те години към космоса полита Юрий Гагарин, а Алексей Леонов пръв излиза в открития космос. Американците качат на луната. По същото време започват да се използват първите лазери и видео-магни-

тофони, извършва се изпитание с водородна бомба. В Япония започват да се движат скоростните влакове. Създават се пътнически свръхзвукови самолети и е извършена първата успешна трансплантация на сърце.

Промените в обществото засягат и политиката. От една страна се разпалва студената война, строи се Берлинската стена, води се нелепата Виетнамска война, във Франция пламва социална криза, която спомага за свалянето на президента Шарл дьо Гол. От друга страна в някои държави настъпва „икономическо чудо“, което за десетилетия напред ги издига нагоре по стълбицата на жизнено равнище и темпове на развитие. Сключен е договорът за неразпространение на ядреното оръжие. 32 африкански държави получават независимост, в САЩ е приет законът за забрана на расовата дискриминация.

Така че първите десет години от живота на Даяна Спенсър протичат на фона на активни промени в обществото, които по естествен начин намират отражението си и в живота на нейното семейство. Един от ярките примери е разводът на родителите на Даяна – по онова време тя е единственото дете с разведени родители сред съучениците ѝ. Но е ясно, че традиционни-

те морални норми и устои се рушат, а непоклатими някога неща се разклащат из основи.

70-те години са белязани и от следните конфликти: Продължава Виетнамската война, гражданската война в Камбоджа, започва войната за независимост в Бангладеш, в Чили и Пакистан се извършват преврати. Освен всичко друго, бившите британски колонии се обявяват за независими. А в науката и техниката не спира процесът на изобретяване на нови уреди, информационни и комуникационни средства, които днес са ни добре познати: компютърната мишка, мобилната телефонна връзка, микропроцесорът Intel, представен е най-масовият персонален компютър Apple. В края на 70-те се ражда и първото „бебе в епруветка“, в космоса се скачват съветски и американски кораби. Създават се първите компютърни игри. Сексуалната революция продължава свободния си поход. Излизат първите книги на Стивън Кинг. На сцената се появяват вихрените групи ABBA, AC/DC, Queen.

През 60-те и 1970-те години на XX век се надига втората вълна на феминизма. Популярен става лозунгът „Свобода за жените“. Феминизмът помага на жените да осъзнаят, че личният им живот е пряко отражение на културното и

политическото им неравенство с мъжете. Така че хипи движението, сексуалната разкрепостеност, невиджданото разпространение на наркотиците, феминизмът и, колкото и да е парадоксално – широкото освободително движение в страните от третия свят, се сливат в едно цяло и се превръщат в своеобразно „земетресение“ за всичко старо и консервативно. Ако преди момичетата са възпитавани, че трябва да се посветят на семейството, на съпруга, децата и домакинството, то през 60-те и 70-те години феминистките призовават жените да се образуват, да получат висше образование и да градят кариера.

Като цяло онова време провокира изблика на всичко, което днес е в пълен разцвет – както положително, така и отрицателно, на всичко, което през XXI век е норма: гърмяща смес от ниско и високо, мръсно и възвишено, изостанало и прогресивно, неверие и духовност, самота и непрекъснатото усещане, че си „част от тълпата“.

Даяна Спенсър, която е възпитавана в някогашните добри английски аристократични традиции, се озовава пред странен и труден избор, който я преследва чак до последните ѝ дни. От една страна тя трябва да се бори за семейството си, да отстоява интересите на мъжа, децата си и цялата кралска фамилия

пред публиката и неуморно преследващата я преса. Даяна полага много старание, но това вреди на здравето и психиката ѝ. От друга страна тя е толкова популярна фигура на световната сцена, че вече нито самата тя, нито нейните знатни роднини могат да я предпазят и да потушат пламналия огън на нейната лавинообразно нарастваща популярност.

Даяна завинаги остава символ на борбата между старото и новото, представителка на новото поколение жени, зад чиято красива фасада се крият завиден ум, добро сърце и стремеж към съвместяване на наглед напълно несъвместими неща. Съвременната жена трябва да е благодарна на Даяна Спенсър и на други изтъкнати личности от онези години. Точно те със своя мъчителен и горчив пример са ни научили да създаваме уж невъзможни връзки между такива неща като например патриархалното в добрия смисъл семейство и личната реализация в съвсем други области. Никоя яростна феминистка никога не би направила за нас подобно нещо. Истинската свобода се печели не чрез отричане на вечните ценности, а чрез постигане на вътрешна хармония. Принцеса Даяна не успява да уравни везните, но Бог е свидетел колко много се стараше да го постигне.

Даяна Спенсър като малко момиче

Пепеляшката със синя кръв

Естествено, очаквали са момче! Осмият граф Спенсър може да предаде титлата си само на момче, така че, ако няма мъжка рожба, продължаването на рода е невъзможно, та ако ще графът да има и десет дъщери. Въпросът е повече от актуален. На семейство Спенсър се раждат две момичета, а третото дете, момчето, радва родителите си съвсем за кратко – то умира броени часове след като се ражда. Новородената Даяна е трябвало да е момче, но съдбата отреща друго и подарява на света още едно прекрасно момиче.

През една топла лятна вечер – прекрасната вечер на 1 юли 1961 г., на бял свят идва сладко момиченце, за което по-късно ще узнае цялата планета. Впоследствие пресата няма да спре да чепка темата за „нежеланото“, „неудобното“ дете, но ще се окаже, че митът за тази „ненужност“ е внушен от самата Даяна, когато става принцеса на Уелс. Защо? – отговорът на този въпрос е в сферата на психологията и се корени в ранното ѝ детство.

„Когато бях на четиринадесет години, се чувствах съвсем непотребна. Смятах се за напълно безнадеждно дете. Чувствах се неделима част от целия този проблем с раждането на наследник. Детето, починало преди аз да се родя, било момче, родителите ми били на право вманиачени от нуждата да се сдобият с наследник, но изведнъж се появявам аз – трето момиче. „Каква досада! – сигурно това са си помислили майка ми и баща ми, – ще трябва да опитаме пак“ – признава веднъж Даяна. Тя искрено смята, че е дошла на този свят само защото по-големият ѝ брат Джон е починал.

„Ако брат ми бе останал жив, мен никога нямаше да ме има“ – убеждава сама себе си Даяна, както и всички наоколо. Самооценката на Даяна Спенсър силно куца и поради това, че тя е единственото дете в семейството на виконт, сред чиито кръстници няма нито един член на кралската фамилия. Вероятно в семейството ѝ неведнъж са акцентирали вниманието върху този факт. Може би именно този факт изиграва своята роля, когато Даяна пожелава да се наложи в кралското семейство и монаршеските покои, спечелвайки сърцето на принц.

Родителите на Ди наистина искат да имат наследник и на 20 май 1964 г. Франсис най-

накрая ражда момче. Дават му името Чарлз Едуард Морис Спенсър. Кръщавката е в капелата на Хенрих VII в Уестминстърското абатство, а кръстница на новороденото става кралица Елизабет II.

Това радостно събитие обаче не сплотява съпрузите Спенсър. Франсис и Джон все по-често се карат и все повече се отчуждават един от друг. Журналистите, изучаващи родословието на това семейство и взаимоотношенията в него, наричат виконт Спенсър и заядлив, и свадлив, и жесток. В същото време членовете на семейството твърдят, че той е самото въплъщение на кротостта и спокойствието. Скука – това е причината нервите на жена му да не издържат. Може би посредствеността на съпруга ѝ предизвиква раздражението на жената?

След раждането на малкия си син Чарлз Франсис започва да напуска все по-често скучния ѝ Норфолк и да прекарва все повече време в Лондон. През 1966 г. тя се запознава с бизнесмена Питър Шанд Кид, който неотдавна се е върнал от Австралия. Между тях започва бурен роман. И още на следващата година строгото общество разнищва от одумки любовниците, които доскоро са разпусkali в ски курорта Куршевел.